

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobce: J. F.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 7. 2017, č.j. „X“,

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Dne 3. 10. 2017 bylo Krajskému soudu v Ústí nad Labem postoupeno Českou správou sociálního zabezpečení podání žalobce, označené jako „Námítky proti rozhodnutí o zamítnutí odvolací žádosti o invalidní důchod“, ve kterém se žalobce domáhal nového posouzení zdravotního stavu. Jelikož podání žalobce vykazovalo určité nedostatky, soud ho usnesením ze dne 24. 10. 2017, č.j. 42 Ad 40/2017-10, vyzval k jejich odstranění, především aby uvedl, zda jeho podání představuje žalobu proti správnímu rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. s.ř.s. a dále, aby řádně označil napadené rozhodnutí a uvedl návrh výroku rozsudku. Tyto nedostatky žalobce odstranil podáním ze dne 3. 11. 2017, které bylo soudu doručeno dne 8. 11. 2017, v němž žalobce uvedl, že se jedná o žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 7. 2017, č.j. „X“, jímž byly zamítnuty námítky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 4. 2017, č. „X“, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod, a domáhal se jeho zrušení.

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., správní řád soudní (dále jen „s.ř.s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s.ř.s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 3 tohoto ustanovení připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

V daném konkrétním případě žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 24. 7. 2017. Žalobce vyhotovil žalobu dne 14. 9. 2017 a zaslal ji poštou na adresu žalovaného, které byla žaloba doručena dne 20. 9. 2017. Žalovaná pak tuto žalobu zaslala věcně a místně příslušnému soudu prostřednictvím systému datových schránek dne 3. 10. 2017.

Na tomto místě soud konstatuje, že s účinností od 1. 1. 2012 byla z ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. vypuštěna druhá věta, kde bylo uvedeno, že lhůta pro podání žaloby je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Od 1. 1. 2012 již není lhůta pro podání žaloby zachována, pokud je dodána žaloba u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje, ale pro posouzení včasnosti žaloby je rozhodné, kdy tento správní orgán přeposlal jemu zaslou žalobu soudu. Žalovanou totiž ani nelze považovat za orgán, který má ve smyslu § 40 odst. 4 s.ř.s. povinnost doručit odvolání. K obdobnému závěru dospěl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu při posuzování otázky včasnosti podání kasační stížnosti u místně nepřislušného soudu ve svém rozhodnutí ze dne 18.12.2008, č.j. 1 Azs 51/2007-55.

V daném konkrétním případě **poslední den lhůty** pro podání žaloby bylo **pondělí 25. 9. 2012**. Předmětná žaloba však byla žalovanou postoupena soudu **až dne 3. 10. 2017**. Z právě uvedeného je tak zřejmé, že lhůta k včasnému podání žaloby nebyla zachována, když žaloba nebyla v poslední den lhůty předána soudu, nebo mu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence.

S ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s.ř.s. nezbylo soudu nic jiného než vyslovit, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. tuto žalobu pro opožděnost odmítl.

Soud současně žalobce upozorňuje, že nic nebrání tomu, aby po pravomocném ukončení řízení o napadeném rozhodnutí podal novou žádost o přiznání invalidního důchodu. V rámci řízení o této nové žádosti bude znovu přezkoumán jeho zdravotní stav a v případě zamítavého rozhodnutí může žalobce po vyčerpání opravných prostředků podat žalobu k příslušnému soudu proti novému rozhodnutí o invalidním důchodu.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, protože dané řízení je od soudního poplatku osvobozeno a správní poplatek ani nebyl uhrazen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 5. prosince 2017

Mgr. Václav Trajer v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
G. Z.